

[Lange.]

tror ikke; man kan se bort fra, at den store Skatteudskrivning, særlig Merindkomstskat-princippet, som jo gjorde sig gældende over for Skibsfarten i et enkelt godt Aar — det er i Regelen kun nogle enkelte gode Aar, Skibsfarten har, som saa efterfølges af en Række daarlige Aar —, tog saa store Dele af Skibsfartens Indtægter i Skat, at det havde været lykkeligst for os i Dag, hvis man havde gjort det muligt at bruge en stor Del af disse Beløb til Udvidelse af Handelsflaaden.

Den højtærede Finansminister henviste til, at en væsentlig Aarsag til de Skattekrav, der i Øjeblikket stilles, er de ekstraordinære Udgifter til Militærvæsenet. Det er jeg naturligvis fuldkommen klar over. Men jeg tror, at man ogsaa paa dette Omraade kunde have forberedt sig noget tidligere. Adskillige af de Udgifter, der nu er faldet, vilde være blevet lavere, hvis man i Tide havde forberedt sig paa det, der er sket. De ekstraordinære Udgifter, som vi naturligvis har ønsket, er ogsaa i høj Grad medvirkende til, at vi stemmer for det foreliggende Lovforslag, selv om vi ser de Farer, det erhvervsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt rummer.

Den højtærede Finansminister brugte i Anledning af mine Udtalelser om Brugsforeningsbeskatningen det Udtryk, at jeg var en meget vanskelig Mand, og det havde jeg været lige fra det Tidspunkt, da jeg deltog i Forhandlingerne i det Udvalg, som af den tidligere Finansminister var nedsat for at søge en Løsning af Spørgsmaalet om Beskatningen af de kooperative Virksomheder. Den højtærede Finansminister citerede nogle Udtalelser af den Henvendelse, der var afgivet til Skattedepartementet, hvori man opfordrede til at udarbejde et Forslag paa Grundlag af nogle Retningslinier, som var opstillet af daværende Næstformand i Landsoverskatteraadet Hr. H. C. Henningsen, og i hvilken Henvendelse vi udtalte, at vi ansaa det, han havde opstillet, for et egnet Grundlag for Udarbejdelsen af et Forslag. Men den højtærede Finansminister glemte at tilføje de afsluttende Linier, de Linier i Henvendelsen, som staa lige efter det, den højtærede Finansminister citerede; og hvori det tilføjes, at saavel Købmændenes som Andelsbevægelsens Repræsentanter i Underudvalget har forbeholdt sig at tage endelig Stilling til de enkelte Punkter, naar Forslaget er udarbejdet, samt til i Betænkningen at gøre deres principielle Synspunkter gældende. Og dette var naturligt, for vi kunde da ikke tage

Stilling til et Forslag, før vi havde set det. Da Forslaget saa var udarbejdet, var det i hvert Fald ganske givet for mig, at dette Forslag ikke kunde være Grundlag for en virkelig Beskatning af Brugsforeningerne, og derfor tog jeg Stilling imod det. Jeg har set, at man angriber mig i „Andelsbladet“ og siger, at jeg dengang havde sluttet mig til Forslaget, men da jeg kom til mine Kolleger i Provinshandelskammeret og mærkede, at de ikke syntes om det, løb jeg fra det Standpunkt, jeg havde indtaget. Nej, jeg behøvede ikke at gaa til mine Kolleger i Provinshandelskammeret. Jeg har beskæftiget mig saa meget med disse Spørgsmaal, at jeg, saa snart jeg saa det nævnte Forslag, var klar over, at dette ikke kunde finde Tilslutning fra min Side.

Den højtærede Finansminister understregede, at det Forslag, der var stillet af Købmændene, var ubrugeligt, fordi det byggede paa Personbeskatningsreglerne. Jeg vil i den Anledning henvise til, at Brugsforeningsbeskatningen i en Række andre Lande ogsaa hviler paa disse Regler. Jeg kan f. Eks. henvise til et Land, hvor man paa dette Omraade har en ny Lovgivning: Finland; der har man det samme Princip. Der staa i Betænkningen: Andelselskaber svarer i Finland Indkomst- og Formueskat, og Skatten beregnes efter de samme Regler, som gælder for Personer. Det vil man se i flere andre Lande, og det er ogsaa den Regel, vi til Dato har haft her i Landet, og som den høje Regering har syntes kunde bruges i de mange Aar, den har siddet, og det er den Regel, som stadig gælder for den kommunale Beskatning, der ikke ændres, hvorfor man kommer til at staa over for det mærkelige Forhold (*Finansministeren* [V. Buhl]: Det er helt forkert) — det er i hvert Fald ikke forkert —, at Brugsforeningerne, enten de handler med Medlemmer eller Ikke-Medlemmer, beskattes til Staten, medens Brugsforeninger, der handler med Medlemmer alene, fortsat bliver fritaget for at svare Kommuneskat.

Den højtærede Finansminister siger, at der ikke er nogen afgørende Forskel paa det Forslag, der i Folketinget blev stillet fra konservativ Side, og det, der nu gennemføres. Ja, det kan man naturligvis sige, men jeg kan ikke forstaa, at man kan mene det. For det, der staa i det konservative Forslag, er jo, at Brugsforeninger skal have Lov til at fradrage almindelig købmandsmæssig Rabat, Rabat, der gives efter købmandsmæssige Regler, og det er efter min Mening noget ganske andet, end hvad der